

РЕШЕНИЕ

№ 104

гр. Перник, 29.05.2013 год.

В И М Е Т О Н А Н А Р О Д А

Административен съд – Перник, в публично заседание на девети май две хиляди и тринадесета година в състав:

СЪДИЯ: Емилия Иванова

при секретаря Т.М.***, като разгледа докладваното от съдията адм. дело №111 по описа за 2013 година на Административен съд – Перник, за да се произнесе, взе предвид следното :

Производството е по реда на чл.145–178 Административно процесуалния кодекс /АПК/, вр. чл.58 и сл. от Закона за оръжията, боеприпасите, взривните вещества и пиротехническите изделия /ЗОБВВПИ/.

Образувано е по жалба на **Н.И.Г. *****, срещу решение рег.№229/22.02.2013 г. на Началник Второ РУП при ОД на МВР гр. Перник, за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие на жалбоподателя, тъй като не е доказана необходимост от това.

С жалбата се иска отмяна на отказа, като се твърди, че е допуснато нарушение на материалния закон по чл.146, т.3 от АПК. Основните доводи са свързани с това, че органът не е изложил мотиви и не е съобразил обстоятелството, че е налице доказана необходимост от носене на оръжие поради ежедневната ангажираност на жалбоподателя с пренасяне на парични средства.

Твърди се, че е нарушено правото на защита на лицето, тъй като в акта липсва посочване в какъв срок и пред кой орган отказът може да бъде обжалван.

Ответникът по жалбата - Началникът на Второ РУП при ОД на МВР гр. Перник, надлежно уведомен за насроченото съдебно заседание не се явява и не изпраща представител. Не изразява становище по оспорването.

Административен съд - Перник, след преценка на събраните по делото доказателства, становищата на страните и проверка на оспорвания административен акт по реда на чл. 168, ал. 1 от АПК, намира за установено следното:

Жалбата е подадена в срок и е процесуално допустима, разгледана по същество е неоснователна по следните съображения:

Административното производство е започнало по заявление рег.№ 384/22.01.2013 г., с което Н.И.Г.*** е поискал да му бъде издадено разрешение за носене и съхранение на огнестрелно оръжие. Безспорно е между страните, че жалбоподателя е притежавал разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие РК №0349409.

Според разпоредбата на чл. 87, ал. 1 от ЗОБВВПИ, в едномесечен срок преди изтичането на срока по чл. 84, ал. 2, лицето, получило разрешение за съхранение и/или носене и употреба на огнестрелни оръжия и боеприпаси за тях, подава заявление по образец за подновяване на същото. За съда се налага убеждението, че: заявлението не е по този образец, за който става дума в цитираната разпоредба; никъде заявителят не

иска подновяване срока на притежаваното разрешение, а излага мотиви за носене на оръжие, което му е необходимо във връзка с качеството му пълномощник на „***“ЕООД, поради което иска да му се издаде разрешение в този смисъл. Искането на Н.Г.*** е разгледано като ново такова.

Към заявлението са били приложени изискуеми по закон писмени доказателства, установяващи наличието на обстоятелства, които заявителят е длъжен да изпълни и да отговаря на тези условия, за които представя доказателства/свидетелство за съдимост, декларации, удостоверения и т.н./.

При така установената фактическа обстановка, съдът намира производството за проведено при липсата на съществени нарушения на процесуалните правила.

Оспореният акт е постановен от компетентен орган, доколкото разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба в случая на оръжие се издава на физически лица от директора на ГДОП /Главна дирекция "Борба с организираната престъпност"/ или упълномощено от него длъжностно лице или от началника на РУ по местонахождението на обекта за съхранение или по постоянния адрес на физическото лице (чл. 50, ал. 3 от ЗОБВВПИ), и по отношение на което обстоятелство между страните липсва формиран спор.

Няма спор и по отношение на обстоятелството, че на жалбоподателя по-рано във времето е било издадено разрешение за носене и употреба на огнестрелно оръжие. Това обстоятелство обаче е било само отбелязано в административната преписка, но то не е обсъждано от органа, а и не го обвързва с постановяване на положителен резултат по искане вх.№384/22.01.2013 г.

Според разпоредбата на чл. 58, ал. 1, т. 10 от ЗОБВВПИ разрешението не се издава на лице, което няма основателна причина - самоотбрана, ловни цели, спортни цели, културни цели, колекциониране, която по несъмнен начин обосновава издаването на разрешение.

Анализът на посочения текст от закона налагат извод, че съответното физическо лице, което иска издаване на разрешение за придобиване, съхранение, носене и употреба на огнестрелно оръжие и боеприпаси, трябва в писмен вид да изложи конкретни факти и обстоятелства, които да обосновават несъмнен извод, че неговите или на членове на семейството му, живот, здраве и имущество са персонално застрашени по начин, който да изисква тяхната охрана и отбрана посредством огнестрелно оръжие и необходимите за ползването му боеприпаси. Наличието на такава нужда е възведена от законодателя като необходима предпоставка, за да се разреши на физическото лице придобиването и притежанието на огнестрелно оръжие и боеприпаси.

Следователно, издаването на законосъобразен индивидуален административен акт в случая включва освен констатирането на обстоятелствата, за установяването на които цитираната разпоредба изисква съответния, надлежно издаден официален писмен документ, и обсъждането на въпроса за наличието или липсата на необходимост от самоохрана. За да се обоснове нужда в тази насока, не е необходимо да съществува конкретно застрашаване или опасността да е реална и постоянна, а е достатъчно съществуването на потенциална опасност, която да застрашава конкретната личност, нейни близки хора или нейно имущество. В тази връзка, извод за потенциална опасност може да бъде направен при наличие на заявени и надлежно установени факти, поставили в състояние на заплаха личността или имуществото на лицето или на негови близки хора.

Безспорно в случая се установява, че са били представени всички изискуеми от закона документи, но административният орган е постановил отказ за продължаване на спока на разрешението за носене и употреба на късо огнестрелно оръжие поради

недоказана необходимост от страна на заявителя и при установена от закона доказателствена тежест за него.

Според направеното от жалбоподателя искане, оръжието му е необходимо за самоохрана във връзка с осъществяваната от него дейност като пълномощник на „***“ ЕООД. Така изложените съображения обаче не оборват изводите на административния орган за липсата на причина, обуславяща издаването на заявления от Г.*** акт.

На следващо място, обосновка за основателността на направеното искане за издаване на разрешение за придобиване на оръжие не беше направено и в рамките на настоящото съдебно производство. Откритите съдебни заседания, въпреки редовното призовване на страните се проведоха при пълна процесуална пасивност както на жалбоподателя, така и на административния орган. Следователно, при липсата на обстоятелства, обуславящи издаването на заявления от жалбоподателя административен акт, постановеният отказ е направен в съответствие с материалния закон.

Ето защо, като издаден от компетентен орган, в изискуемата от закона форма, без противоречие с материалноправни разпоредби, в съответствие с целта на закона и при отсъствието на съществени нарушения на административнопроизводствените правила, оспореният отказ се явява законосъобразен, а жалбата против него е неоснователна и като такава ще следва да се остави без уважение.

Воден от горното, съдът

Р Е Ш И :

ОТХВЪРЛЯ жалбата на Н.И.Г. ***, срещу решение рег.№229/22.02.2013 г. на Началник Второ РУП при ОД на МВР гр.Перник, за издаване на разрешение за съхранение и носене на късо огнестрелно оръжие.

Решението може да се обжалва с касационна жалба в 14 дневен срок от съобщението до страните пред ВАС.

СЪДИЯ:/п/